

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarum Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De suffragiis defunctorum. B

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

DE DIVERSIS ANIMARVM RECEPTACVLIS,
DISTINCT. XLV.

*Aug. tract.
49. ad illud
Ioan. 11. La-
zarus ami-
cus noster
dormit, t. 9.*

*Aug. 109.
in Ench.*

*In Ench. ca.
110. conti-
nue.*

Rom. 14. b

PRæterea sciendum est, quod omnes animæ (vt ait Aug.) cum de hoc seculo exierint, diuersas habent receptiones: bonæ habent gaudium, malæ vero tormenta. Sed cum facta fuerit resurrectio, & bonorum gaudium amplius erit, & malorum tormenta grauiora, quando cum corpore torquebuntur. Ex his ostenditur, q̄ maius erit gaudium sanctorum in resurrectione & post, quam fuerit ante: & q̄ diuersa receptacula habebunt animæ sanctorum. De quib. idē Aug. ait, Tempus quod inter hominis mortē & vltimam resurrectionē interpositum est, animas abditis receptaculis continet, sicut vnaquæq; digna est vel requie, vel erumina, pro eo, quod sortita est in carne, dum viueret.

De suffragiis defunctorum.

Nec negandum est, vt ait Aug. defunctorum animas pietate suorum viuētium releuari, cum illis sacrificium mediatori offertur, vel elemosinæ sunt in Ecclesia. Sed hæc eis tantum profunt, qui cum viuerent, hæc sibi, vt postea possent prodesse meruerunt. Est n. quidā viuendi modus, nec tam bonus, vt non requirat ista post mortem: nec tam malus, vt ei non profint ista quidquā. Est vtriusque talis in bono, vt ista non requirat: & est rursum talis in malo, vt nec his valeat, cum hæc vita transierit, adiuuari. Quocirca hic omne meritum comparatur, quo possit post hanc vitam quisquam grauari vel releuari. Nemo a. speret quod hic negligit, cum obierit apud Deum promereri. Non ergo ista quæ pro defunctis commendandis frequentat Ecclesia, illi Apostolice sunt aduersa sententiæ, quæ dictum est. Omnes stabimus ante tribunal Christi, vt referat vnusquisq; secundū ea, quæ per corpus gessit, scil. bona vel mala: quia etiam hoc meritum sibi quisq; cum in corpore viueret, comparauit.

rauit, vt possunt ei ista prodesse: non n. omnibus profunt. Et quare? Non nisi propter differentiam vitæ, quam quisq; gessit in corpore. Cum ergo sacrificia siue altaris, siue quarumcunq; aliarum elemosynarum pro baptizatis omnibus offeruntur: pro valde bonis gratiarum actiones sunt: pro non valde malis, sunt propitiationes. Sed pro valde malis, etsi nulla sunt adiuuata mortuorum, tñ qualescunq; viuorum consolationes sunt. Quibus vero profunt, vel ad hoc profunt, vt sit plena remissio, vel certè vt tolerabilior sit ipsa damnatio, orationibus ergo sanctæ Ecclesiæ, & sacrificio saluari, & elemosynis, quæ pro eorum spiritibus offeruntur, non est dubium mortuos adiuuari: vt cum eis misericordius agatur à Domino, quã eorum peccata meruerunt. Hoc n. à patrib. traditum tota obseruat ecclesia, vt pro eis, qui in cõmunionē corporis & sanguinis Domini defuncti sunt, cū ad ipsum sacrificium loco suo commoretur, oretur, ac pro illis quoq; id offerre cõmemoretur. Nō est ergo ambigendum ista prodesse defunctis: sed talibus qui ita vixerunt ante mortē, vt possint eis hæc utilia esse post mortē. Nam qui sine fide operante per dilectionē, eiusq; sacramētis, de corpore exierunt, frustra illis à suis huiusmodi pietatis officia impenduntur: cuius dum hic essent, pignore caruerunt, nō misericordiam sibi thesaurizantes, sed iram. Non ergo mortuis noua merita comparantur, cum pro eis aliquid boni operantur sui: sed eorum præcedentibus consequētia ista redduntur. Nam istam quisq; finiēns vitā, nisi quod in ea meruerit, non poterit habere post eam. Ecce quib. & qualiter profunt illa, quæ pro defunctis frequentat Ecclesia. Mediocriter malis suffragatur ad pœnæ mitigationē: Mediocriter bonis ad plenam absolutionē: qui non habent tantæ perfectionis merita, vt nō indigeant iuuari per pauperes, quorum

Gal. 5.

Rom. 2. 4

Matth 5. a
Luca 6. c
De verbis
Apost. serm.
17.

est regnum cœlorum, quos ibi fecerunt amicos de
mãmona iniquitatis. Quorundam tanta est perfe-
ctio: vt his adiutoriis nō indigeant: quales sunt A-
postoli & Martyres. Vt n. ait Aug. Iniuria est pro
Martyre orare in Ecclesia, cuius nos debem⁹ ora-
tionibus cōmendari: pro aliis a. defunctis oratur.

De officiis sepultura.

Aug. l. 1. de
Ciu. Dei, ca.
12.

De pompis vero exequiarum idem Aug. ita dicit,
Pompa funeris, agmina exequiarū, sumptuosa di-
ligētia sepulturæ, viuorum sunt qualiacunq; sola-
tia, non adiutoria mortuorū, quia si aliquid p̄dest
impio sepultura pretiosa, oberit pio vilis vel nulla.

Luc. 16. f. g

præclaras exequias in cōspectu hominū purpura-
to illi diuiti exhibuit turba famulorū: sed multo
clariore in cōspectu Dñi, vlceroso illi pauperi mi-
nisteriū exhibuit angelorū, qui eum extulerunt nō
in marmoreū tumulum, sed in Abrahæ gremium.
Sit tñ cura mortuos sepeliendi, & sepulchra con-
struēdi: quia hæc in scripturis sanctis inter bona o-
pera deputata sunt: nec solū in corporib. patriar-
charū aliorumq; sanctorū, sed etiam in ipsius Dñi
corpore, qui ista fecerunt laudati sunt. Impleant

Gen. 23. a
Et 35. a. Et
35. b. Et 50. a

igitur homines erga suos officia postremi mune-
ris, & sui humani lenimenta mœroris. Verum illa
quæ adiuuant spiritus defunctorum, scilicet oblatio-
nes, orationes, multo obseruantius procurent.

*De duobus aequè bonis, quorum alter plura post mor-
tem habet auxilia.*

Solet moueri quæstio de duobus, vno diuite, al-
tero paupere, pariter sed mediocriter bonis, qui
prædictis suffragiis indigēt, & meruerunt pariter
post mortem iuuari: pro altero vero, i. pro diuite,
speciales & communes sunt orationes, multaq;
elemosynarū largitiones: pro paupere vero non
sunt, nisi cōmunes largitiones & orationes. Quæ-
ritur ergo, an tantum iuuetur pauper pauciorib;
subsidiis, quantum diues ampliorib;. Si nō pariter
iuua-